

[Mimi Jakobsen]

Det er ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden, der selvfølgelig må tages fat på. Det er der mange der har sagt før mig. Det er den ikke blevet lavere af, tværtimod. Jeg tror, vi må erkende, at det er urimeligt mange penge, vi skal bruge på dette område. Der må skabes tilskyndelser til og bedre muligheder for en øget beskæftigelse, især blandt de unge. Der er nok mange hellige køer, der skal tages fat på i denne forbindelse. Jeg skal selv nævne det, som vi er glade for regeringen nu tager op, nemlig spørgsmålet om aflønningen af de unge mennesker på beskæftigelsesprojekterne, som virker helt forvridende på lysten til at tage et almindeligt job. Man skal have en temmelig stærk karakter for ikke at lade sig indrullere i et af disse projekter i stedet for at tage en uddannelse eller et almindeligt job.

Når vi er ved de unge mennesker, vil jeg sige om uddannelsesområdet, at også her er der sikkert mulighed for yderligere besparelser. Jeg synes, vi har haft bøv, rigeligt bøv, med dem, vi har lavet. Jeg synes bestemt ikke, det har været morsomt. Det er der ingen i forligskredsen der har syntes. Derfor kan det selvfølgelig godt undre lidt, at man nu fra Vs og Ks side kan finde yderligere besparelser. Det kan man måske nok, men det kan egentlig godt undre mig lidt, at man ikke har sat ind noget tidligere, når man dog i hvert fald fra venstres side har indgået dels et skoleforlig, dels et forlig om de 16-19-åriges uddannelse, hr. Bertel Haarder. Det kan egentlig undre mig lidt, at man ikke igennem dette forlig har søgt at få en større indflydelse. Jeg synes, det kan være fantastisk lærerigt, og det kan give megen indflydelse selv for et lille parti som CD - og hvad bliver det så ikke til, når det er det store parti venstre, der går ind i disse forhandlinger, om detaljer ganske vist, men der ligger også penge i detaljer. Det synes jeg venstre skulle gøre sig stor umage for både på folkeskoleområdet og for de videregående uddannelser. Jeg er ligesom hr. Bertel Haarder helt overbevist om, at det er rigtigt, at der er blevet givet urimeligt mange penge ud til noget, der ligger som ideologisk forudsætning for ét parti i forligskredsen. Det synes jeg man skal rette op på, men det må altså være forligspartierne i den forbindelse, der gør det, og ikke os andre.

Må jeg sige om de sociale besparelser, at vel er vi endnu ikke nået til vejs ende med,

hvorledes disse skal udmøntes, men at de skal udmøntes, det er der ingen tvivl om. Jeg vil også godt sige som CDs holdning, at vi er ikke spor begejstrede for at skulle hænge på hverken receptafgift eller et sænket medicin-tilskud, men bliver det nødvendigt, må vi gøre det. Kan vi ikke finde andet inden for de noget snævre tidsrammer, vi har, så må vi blive hængende ved det. Jeg ved ikke, om man kan gøre det 1-årigt eller 2-årigt, eller hvad man kan, men vi er forpligtet af de besparelser. CD bryder sig formodentlig lige så lidt om en afgift på apoteksbesøg, som socialdemokratiet gør, men sådan er kendsgerningerne. Jeg var, må jeg sige her, noget bedrøvet over at se, at det udvalg, der har sidet med så kompetente folk, faktisk ikke kunne anvise andet end det, de gjorde, hvad vi allerede havde talt om i forvejen. Det er klart: den nemmeste form for besparelse er at lade folk betale mere for de ydelser, de får. Det gør V og K også med deres ændringsforslag. Det er det, jeg siger: er man beklemt ved sine egne, så kan man se på andres, så har man det bedre.

Centrum-demokraterne har også fået lov til at stille nogle ændringsforslag. Det er kun 3-4 stykker, men dem er vi selvfølgelig glade for. De ændrer heller ikke verden, det vil jeg gerne sige med det samme.

Vigtigst er selvfølgelig det ændringsforslag, vi har stillet sammen med venstre, konservative og kristeligt folkeparti om forsvarsudgifterne. Jeg mener ikke, der er noget usædvanligt i, at man markerer en holdning. Jeg kunne forstå, hvis forsvarsforliget var bragt til ende med et andet resultat end 200 mill. kr. og vi så stillede et ændringsforslag; det kunne være lidt besynderligt. Men så længe forhandlingerne ikke er bragt til ende, så længe man ikke har fraveget, at man finder, at en forhøjelse - jeg vil ikke engang kalde det en klækkelig forhøjelse, for det er jo småpenge i virkeligheden - af dette beløb må være noget af det, der indgår, så ser jeg ikke spor galt i, at man stiller dette ændringsforslag. Det står vi med glæde ved og håber selvfølgelig, at det bliver vedtaget.

Vi har stillet 2 små ændringsforslag på det kulturelle område. Det er bestemt ikke, fordi vi synes, man skal spare på det kulturelle område, navnlig ikke i krisetider. Det er ene og alene, fordi vi føler, der på disse områder sker et misbrug, at man under en stor fane,